

Giông Lệ Âm Thầm

Thanh Hải Vô Thượng Sư

Giông Lê Âm Thâm

THANH HẢI VÔ THƯỢNG SƯ

THANH HẢI VÔ THƯỢNG SƯ

Adi Shankara

Minh Sư Nanak

Chúa Giê-su Ki-tô

Lời nói đầu

Sư Phụ: một danh từ tượng trưng cho trí huệ viên mãn.
Không nên lầm lẫn với những nhà sư phàm phu!
Ngài là hóa thân của Phật, Bồ Tát.
Quyền uy cao nhất cần khôn, từ bi bao hàm vũ trụ.
Có người gọi Ngài là Thượng Đế, là Phật Mẫu Chuẩn Đề,
là Tạo Hóa, là Đạo, là nguồn sống của vạn linh.
Có kẻ lãng mạn gọi Ngài là Tân Nương,
là Người Tình lý tưởng, là máy âm dương.
Có người gọi đó là nguồn Thiên, là Phật Tính,
là Bản Lai Diện Mục...

Thanh Hải Vô Thượng Sư

Phật Thích Ca Mâu Ni

*Anh muốn gọi Ngài là gì cũng được.
Có điều duy nhất: Nếu thiếu Ngài thế giới sẽ không tròn.
Và sự khát khao được gần Ngài là một kỳ vọng thiết tha
thống khổ nhất mà chỉ kẻ trong Đạo mới cảm thông.
Và khi đã thấy được một phần bóng hình Ngài,
thì sự khoái lạc không gì so sánh!
Nếu muốn gặp Ngài,
phải thực hành Pháp Đốn Ngộ Quán Âm.
Pháp này chỉ có Minh Sư tại thế mới truyền được.*

*Thầy tôi vô lượng từ tâm
Dù cho suốt kiếp nói không hết lời!
Chỉ trong góc cạnh tim tôi
Âm thầm vài giọt lệ rơi cảm hoài
Thế gian muôn ức vạn người
Tìm đâu ra được một người như ni!
Muốn làm én đậu cành lê
Nghìn năm ca tụng ân sư tuyệt vời!*

*R*iêng mình con chẳng cầu chi
Chúng sinh xin lượng từ bi thương tình
Thầy là Phật Tổ quang minh.
Cúi xin soi sáng sinh linh khổ nạn.

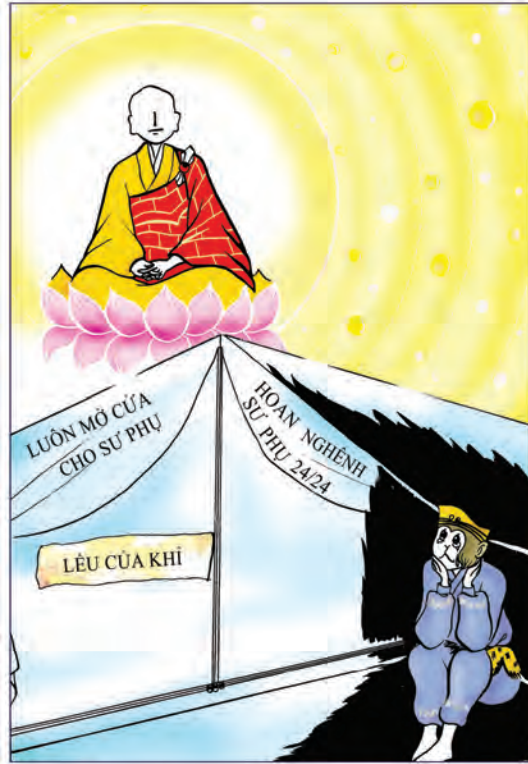
Cúi lạy đấng thiên nhơn chi đạo sư
Túc sinh chi tử phụ!
Ngài như bể cả non cao, từ tâm bao la vũ trụ.
Cao hơn các vị tinh tú.
Cao hơn hết thầy trần thế đầu khổ não phiền.
Ngài ngự giữa lòng con.
Xin chấp nhận kẻ phàm phu yếu đuối.
Nếu quá nhiều khảo đảo
Con chắc khó thông qua!
Ngài biết rồi ở cõi ta-bà,
Nếu không có bàn tay Ngài tế độ
Con sẽ rớt xuống địa ngục tức thời!
Điều này trăm phần chắc chắn
Kính xin Ngài đừng thử chơi!

Thầy ơi trên thế gian này
Con thương yêu nhất chỉ Thầy mà thôi.
Điều này Sư đã rõ rồi
Sao còn thi thách gửi chơi lăm phần
Những toàn rác rưởi trần gian:
Công danh chung đỉnh đã quãng xuống hầm.
Kỳ sau xin chớ gửi lăm
Chỉ xin một phẩm sen hồng thượng sanh.

A Di Đà Phật,

*Ngài phóng hào quang đầy vũ trụ,
Nhưng để mặc con sống giữa tối tăm!
Lòng con nứt vỡ đến không còn nước mắt.
Ngài ơi sao chẳng xót thương.
Ngài là bậc Như Lai vô sở bất tại
Sao riêng chốn này con ở Ngài chẳng ghé qua.*

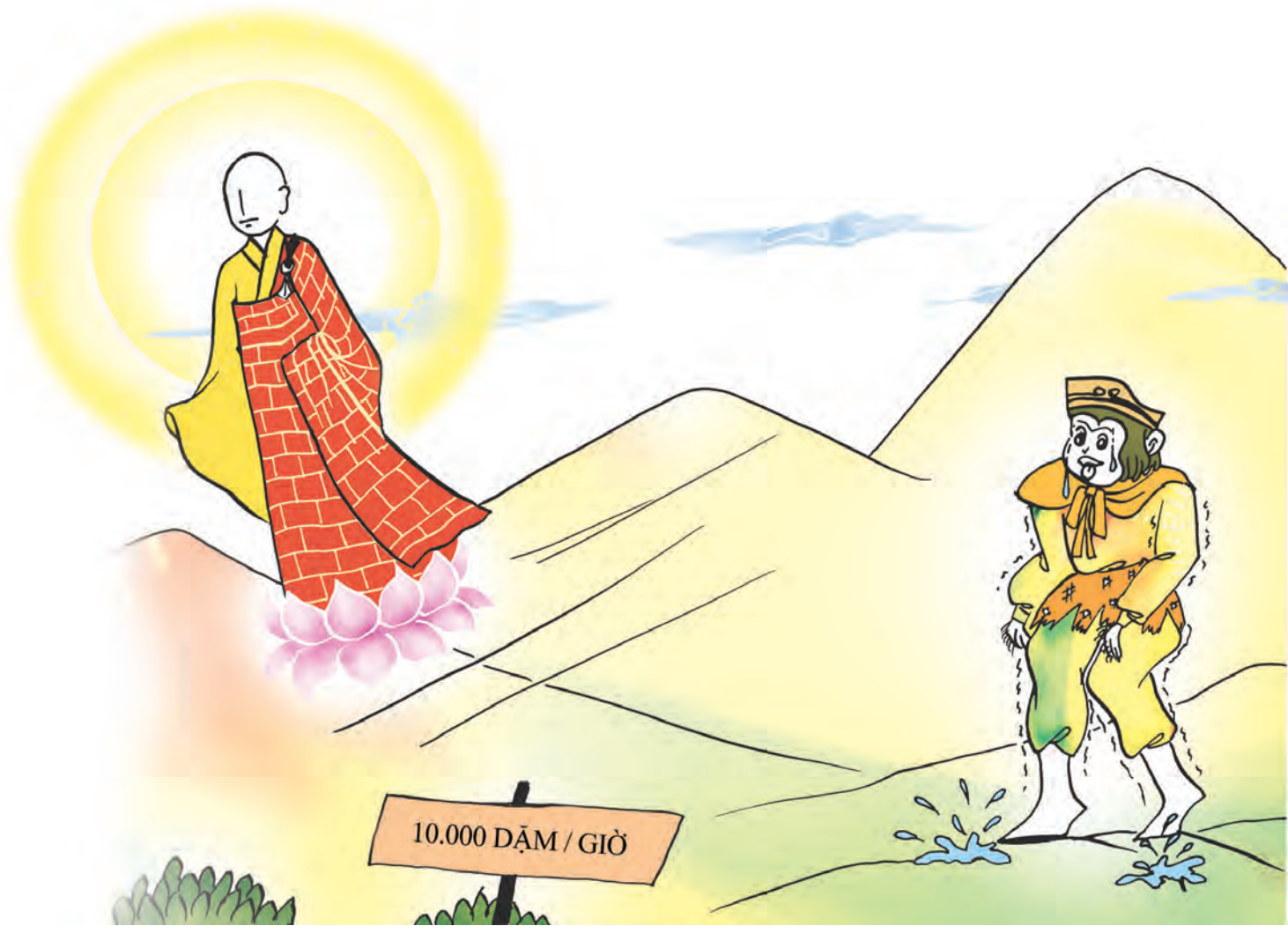
*Có một tấm màn ngăn che trước mắt
Thầy ơi xin mở ra!
Cho kẻ phàm tử được chiêm ngưỡng kim thân hoạt Phật.
Và vĩnh viễn ngụ Tây Phương!*

Minh Su Nanak

Bạch Thầy con rõ ràng con không xứng đáng.
Nhưng bảo đảm trần gian chẳng có ai!
Vậy xin Thầy đừng chậm trễ.
Mau kéo con ra khỏi chông gai!
Con đã đủ rồi thống khổ.
Thầy từ bi nhất trần ai
Sao chưa cứu nạn,
Hay là Thầy chẳng có tai?
Mồ Phật!
Xin mua một cặp cúng dâng Thầy.
Ngày mai.

Cả buổi sáng đợi mòn trên thiên tọa,
Thầy chẳng đến thăm.
Cả buổi chiều ngồi ngóng trong động đá nội tâm
Cả thế giới đều biết lòng con nhân nại!
Thế mà Thầy cũng chẳng đoái hoài
Cả đêm dài con thức trắng trong phòng tối.
Mà Ngài chẳng chiếu gọi cho một giọt hào quang!
Thì thôi vậy!
Thầy đi đi! Đi đâu tùy hỉ.
Con đã chán chạy đường trường.
Con nghỉ?

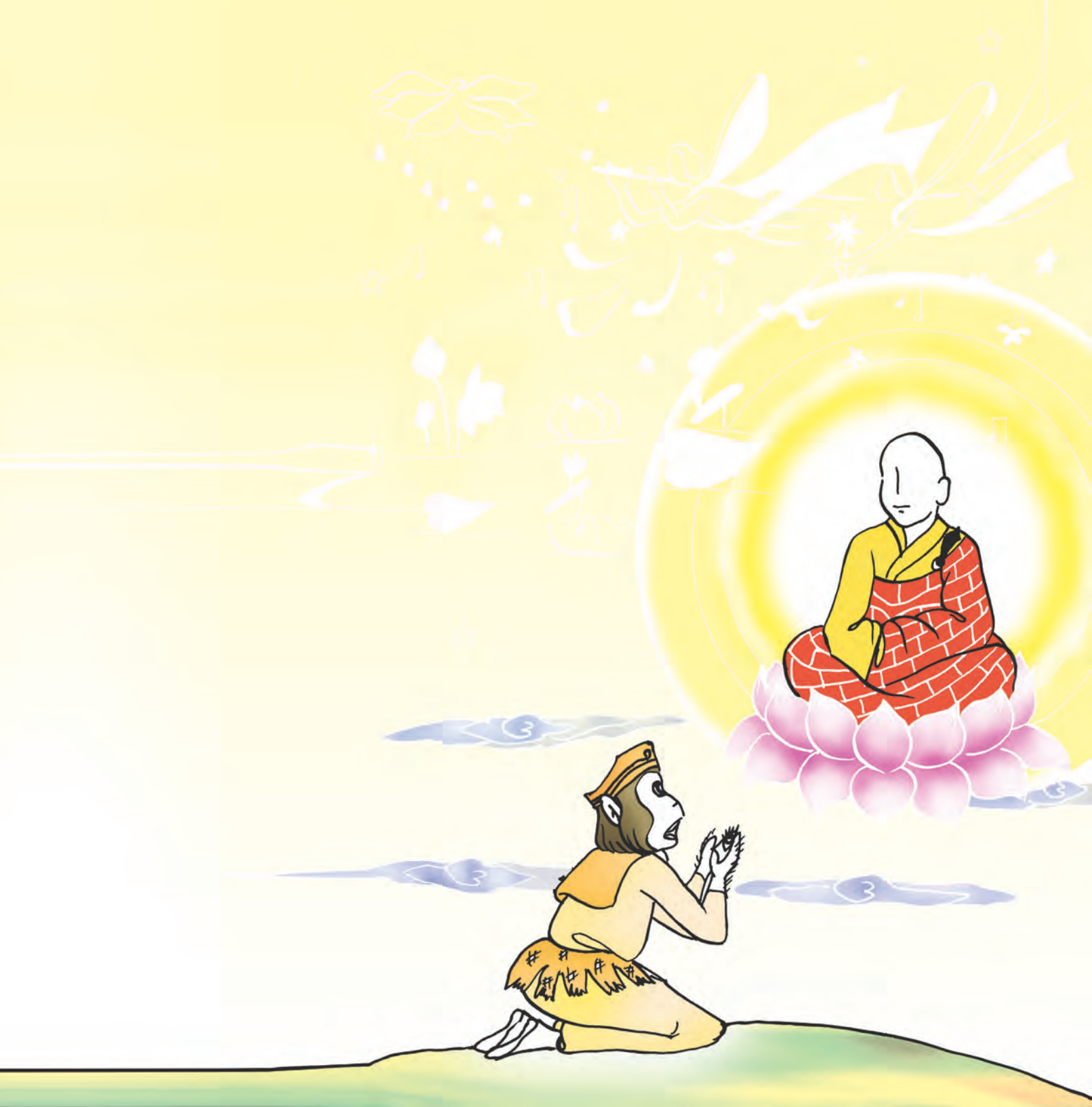
(Tái bút: Chỉ nghỉ tạm hôm nay thôi)

Sư Phụ! Ngài thấu nhận vô số môn sinh
Nhưng con chỉ kính yêu, phụng sự mỗi mình Sư Phụ.
Trong hai ta, ai là kẻ "trung thành"?
Con công khai tội nghiệp chính mình!
Con quyết định hôm nay công khai báo cáo.
Có ai đó nghe lời tôi thông nào:
Tôi đã bỏ cả trần gian.
Tôi bỏ hết đam mê, hoan lạc.
Bây giờ tôi ngủ không thẳng giấc.
Bây giờ tôi ăn chẳng biết ngon.
Tất cả chỉ vì Sư Phụ.

Người hỏi tôi: "Thầy có đêm rửa gì không?"
- Không đêm rửa một chút nào!

Thầy ơi, chắc Thầy đã đánh rơi cặp mắt
Lúc Thầy lên xuống cõi Thiên Đường
Có lẽ Thầy chẳng dùng nó nữa
Vì Phật Nhân đã khai!
Thế nên Thầy chẳng thấy có ai
Như con chẳng hạn.
Đứng cô đơn giữa đời hỗn loạn
Đợi chờ Thầy từng giây!
Thầy chỉ thấy cảnh Phật cao vời,
Có màng chi kẻ phàm phu lăn lóc trên mặt đất!
Quờ quạng giữa tối tăm.
Thầy là một bậc hoàn mỹ thánh nhân
Chỉ tiếc mắt toi cặp mắt.

Đây cặp mắt trần nhân xin Thầy dùng tạm
Con thành kính cúng dường.
Thầy nhìn qua lẽ đường
Sẽ thấy con âm thầm đứng đợi:
Khát khao được chiêm bái hảo tướng Phật vài giây!

Phật tại tâm? Sao tìm không thấy?

*Cho đến những người tình cõi thế gian đều rút xa cảnh tình con
Chỉ có mình Thầy vẫn chưa cảm động.*

Người tình cõi thế có thể tùy hỉ viếng thăm nhau.

Chỉ có cửa nhà Thầy luôn luôn đóng kín!

Chưa lúc nào mở ra,

Khi con đi qua.

Màn the rũ xuống.

Chỉ thấy ánh đèn mờ ảo bên trong

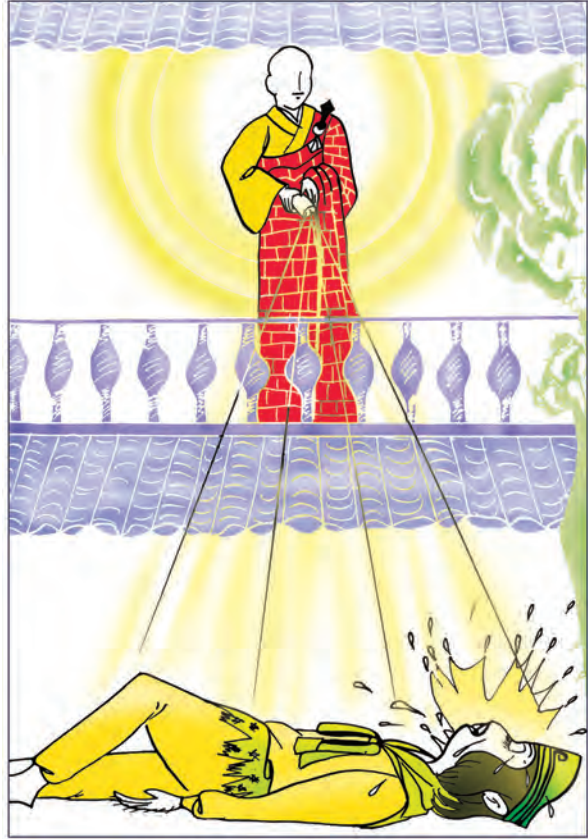
Nhưng không thấy dạng hình Sư Phụ.

Thầy ơi! Con biết Thầy ở trong cung

Chỉ khổ mở không được cửa.

(Nếu không nhận được nữa)

Một ngày nào đó con sẽ mang theo cái cửa!

Thầy ơi, có ích chi trò cút bắt này!
Cổ kim đã bao người lãng phí thời giờ và công lực.
Bây giờ con không còn đủ sức.
Nếu không gì trở ngại xin Thầy tự động hiện ra!
Trò này không ích gì cho cả hai ta.
Bây giờ con đã lăn kênh ra, giữa lộ.
Gần ngất ngư rồi!
Người qua đường ai cũng đều hay biết.
Xin Thầy rưới cho nước cam lồ vài giọt
Nếu không con sẽ lập tức
Chết khô!

*A Di Đà Phật,
Con đường đến Tây Phương
Đầy những gai chông đá nhọn!
Nhưng đã trượt đi nửa đoạn đường,
Trở về càng ngàn năm.*

Con nghi Thầy đánh mất tim
Lúc xuất, nhập định xuống lên Thiên Đàng.
Nếu không Thầy đã dễ dàng
Cảm thông nỗi khổ muôn ngàn lòng con!
Trái tim phàm tử héo hon
Cột trên tay áo ngưỡng mong dang Người.
Nếu Thầy đánh mất tim rồi,
Xin Thầy đừng tạm tim này một phen.
Để nhìn thập loại chúng sinh
Khổ đau chìm nổi liên miên ngóng chờ.
Chờ Ngài ban chút cam lồ,
Cứu người sắp sửa chết khô cõi này.

Trong lúc con khát khô giữa luân hồi sa mạc,
Ngài ẩn ở cõi Phật nào hưởng thụ cam lồ?
Nếu con biết đường lên Cực Lạc
Con sẽ lên thoát nước quý mang đi!
Thầy ơi! Xin công tâm một tí:
Rưới cho con vài giọt lị xì.

*Con đã quy y Thầy
Và Thầy hứa đưa con về Tây Phương an ổn.
Con tin Thầy! Con tin lắm.
Nhưng Thầy ơi! Lệ lệ lên giùm.
Vì con sắp chết queo
Giữa ngục tù ma giới!*

*Sư Phụ,
Ngài có thể biến cái thế gian vũ trụ
Cảm hóa ác quỷ thành Tiên Ông!
Tại sao Ngài không
Sửa đổi trái tim này một ít?*

*Nếu Thầy không thương yêu con
Chắc con không thể nào thương yêu kẻ khác!
Dạ biết! Dạ có biết rồi:
Thầy dạy: "Tất cả chúng sinh đều có Phật Tính."
Nhưng bạch Thầy:
Đối với con, chỉ có Thầy là Phật mà thôi.*

*Nếu Thầy bỏ con rồi
Con sẽ chẳng cần chi Thượng Đế.
Sư Phụ!
Roi cho con một ít hào quang.
Linh hồn này nghèo mạt rệp!
Chỉ cất giữ có mình Thầy trong tâm can.*

Mình Sư Nanak

Chúa Giê-su Ki-tô

Phật Thích Ca Mâu Ni

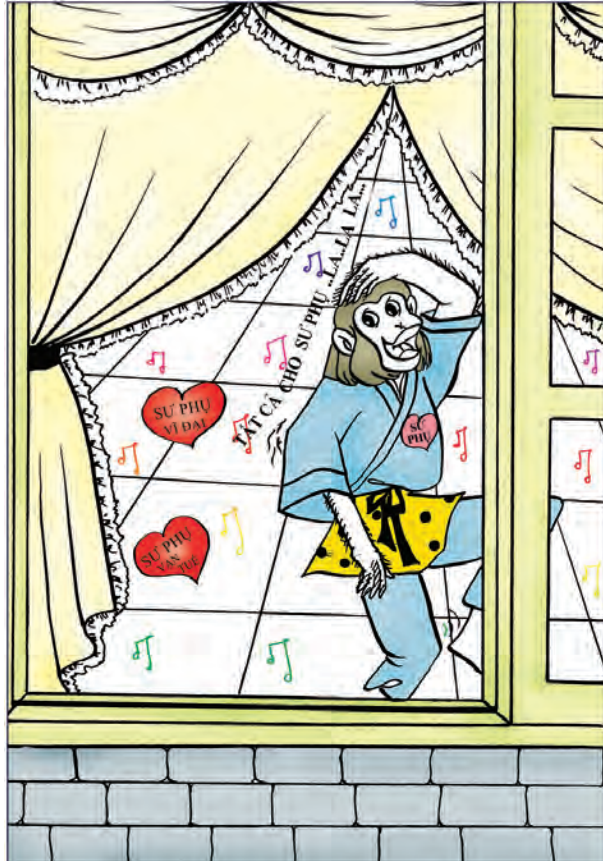
Tôi dùng miệng tôi
Nói lên nỗi thống khổ của toàn vũ trụ
Của tất cả chúng sanh trong hoàn vũ
Sinh sinh tử tử đã muôn đời.
Kính lạy Thầy!
Độ tất cả thoát ly khổ hải,
Đem về miền Cực Lạc an vui.

*Thế gian là biển động thẳm sâu
Dầy dầy quái ngu, rắn độc.
Sinh ra, tề tham giận si mê;
Sao chúng sinh đều vui nhân vậy vùng trong ấy!
Sư Phụ ơi! Ngày nào Thầy sẽ lại
Đem liên hoa rước chúng con về,
Dưỡng nuôi trong hồ bát bảo?*

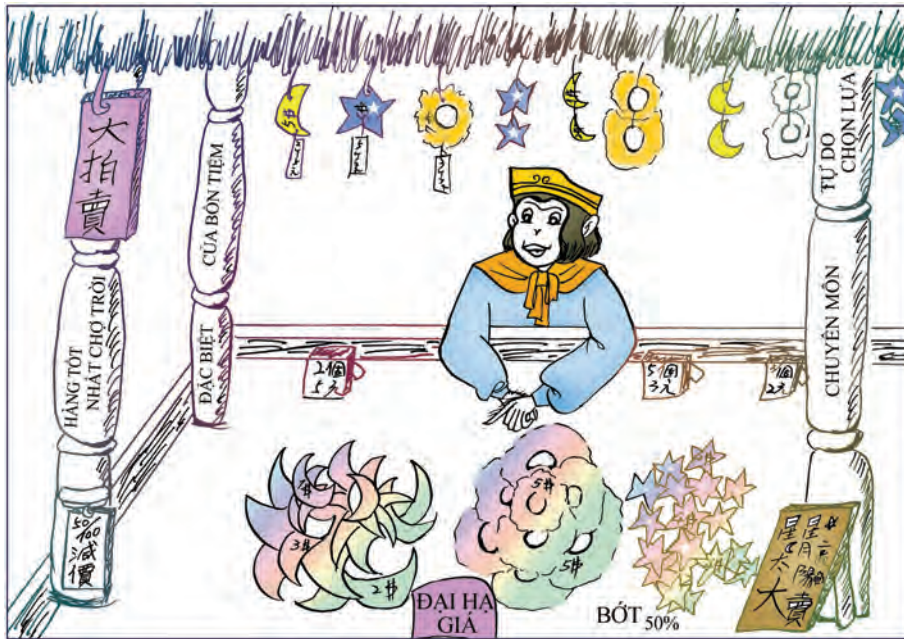
Chúa Giê-su Ki-tô

*Khi Thầy để mắt đến một ai
Người ấy tức thời tin rằng Thầy thương yêu họ nhất.
Vậy thì Thầy ơi!
Xin để mắt đến con muôn vạn lần
Nếu con quá dư dưng sẽ ban cho muôn họ!*

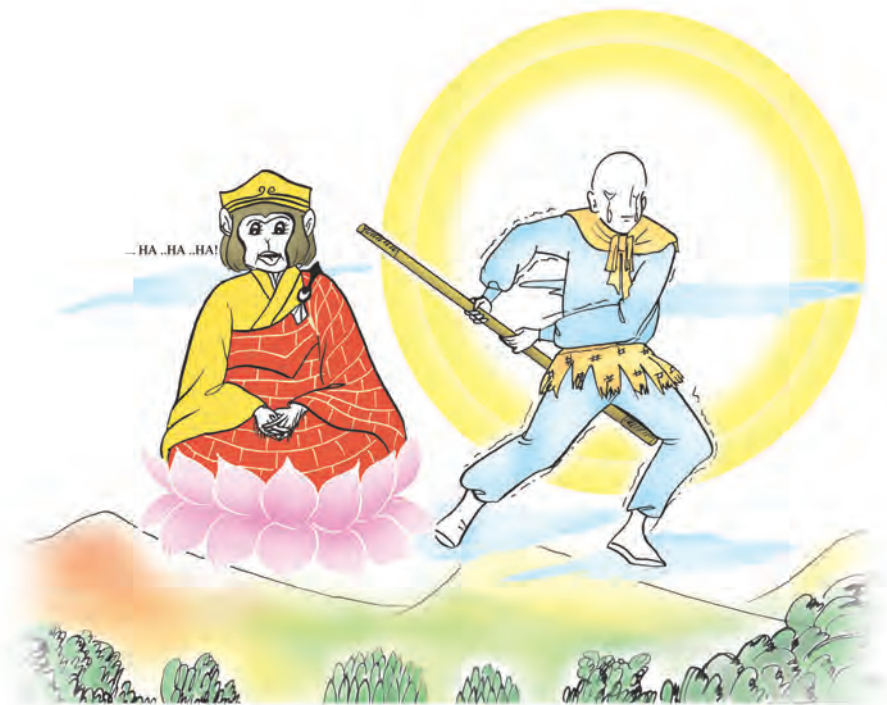

*Thầy ơi có một tấm màn
Chỉ Thầy có thể mở sang một chiều.
Con cầu xin chỉ một điều:
Mở màn sẽ thấy con khiêu vũ mừng!*

*Con đem bán cả trời trăng
Chỉ cầu mua chút hào quang của Thầy!
Xin Thầy thương kẻ nghèo này
Chiếu cho vài ánh sáng soi cõi lòng.*

*Cúi xin Thầy thương con một tí:
Thầy trò mình đổi trao quả vị.
Một lúc thôi!
Cũng đủ rồi.
Thầy sẽ có cơ suy nghĩ,
Hoặc nhớ lại thuở xa xôi:
Lúc còn cùng tị tánh phân ly
Phải cảm nhận thế nào thống khổ!*

Thượng Đế ơi Ngài có nghe con nói
Đừng cho con thử thách quá nhiều!
Trọng trách đã nặng oằn vai gánh.
Đường lên non hiểm nạn biết bao nhiêu.
Đã vậy Ngài còn xô đá lấp cầu.
Làm cho kẻ lữ hành thêm muôn ngàn cam khổ.

Thầy ơi! Thầy ơi! Cứu con mau
Nếu không con sẽ cùng Thượng Đế bị vùi thây giữa lộ!

Nếu con biết Ngài ở nơi đâu
Con sẽ đến tức thời đánh lễ!
Nhưng Thầy ơi! Con trượt sinh ra đã mù đui.
Khó đi một mình trên đường thiên lý.
Còn khổ hơn, con lại điếc, ngọng, câm.
Không thể kêu la, cầu cứu.
Lại càng không nghe được Sư âm.
Nếu Ngài là Thượng Đế tối linh
Xin đừng bỏ con tội nghiệp.
Con sẽ chết dần mòn khôn kiếp.
Thầy biết chăng!

Ngài có mắt huê

Xin đến tìm con.

Ngài có tai, xin nghe lời phàm phu cầu nguyện.

Ngài có miệng, sao chưa lên tiếng

Gọi cho con tỉnh giấc mộng dài?

Con xin hỏi Ngài:

Ở Thiên Đàng có một mình buồn biết mấy!

Ngài làm gì ngày đêm trên ấy?

*Thế gian đầy bóng dáng nào phiền
Chỉ riêng lòng con đầy ảnh hình Sư Phụ.
(Nếu người thế gian biết yêu mến Thầy
Nào phiền sẽ không còn chỗ ngụ!)
Nhưng vì thế gian đầy dẫy nào phiền
Tìm không ra chỗ nào để Thầy có thể trú!*

Truyền Tâm Ấn

Người trần khi quá gần nhau
Lửa tình bỗng bột ban đầu dần phai.
Nhưng con từ lúc gần NGA
Lửa tim mới bắt đầu khai bò đề.

*Khi ân sự dùng từ tâm rười rượng hồn con chút tình nồng ấm
Con bỗng cái lão hoàn đồng!
Người hỏi lý do gì vậy?
Con chẳng biết trả lời sao.
(Lý do không phải là ngôn ngữ của tình Sư tử)*

*Nếu anh thấy những cụ già bảy tám chục tuổi
Nhưng mắt long lanh và vẻ mặt tươi nhuận!
Anh nên biết rằng:
Đó là do sức thần
Của ân sư vậy!*

Thầy dạy con thương yêu toàn thế giới.
Nếu không con thật chẳng bao giờ rõ chân ái là gì!
Nhưng điều này con khó thể nói với ai.
Họ sẽ cười con rồ dại!
Thật ra thì con cũng đã ngây say
Trong men rượu cam lồ!

*Nước mắt tôi đã rơi từ lúc nào,
Dù là tôi chưa bắt đầu nhớ thương Sư Phụ.
Em có biết vì đâu?
Đó là vì Thầy lúc nào cũng nhớ thương đệ tử!*

*Thơ của Thầy xúc động lòng người!
Thật là thế gian chi bảo.
Nhưng Thầy ơi!
Sao lại phơi bày hết những bí mật lòng con?*

*Khi con đọc những vần thơ của Thầy
Hồn thơ này cũng khơi nguồn cảm hoài lai láng!
Thầy ơi Thầy!
Lòng từ bi của Ngài cảm động cả căn khôn!*

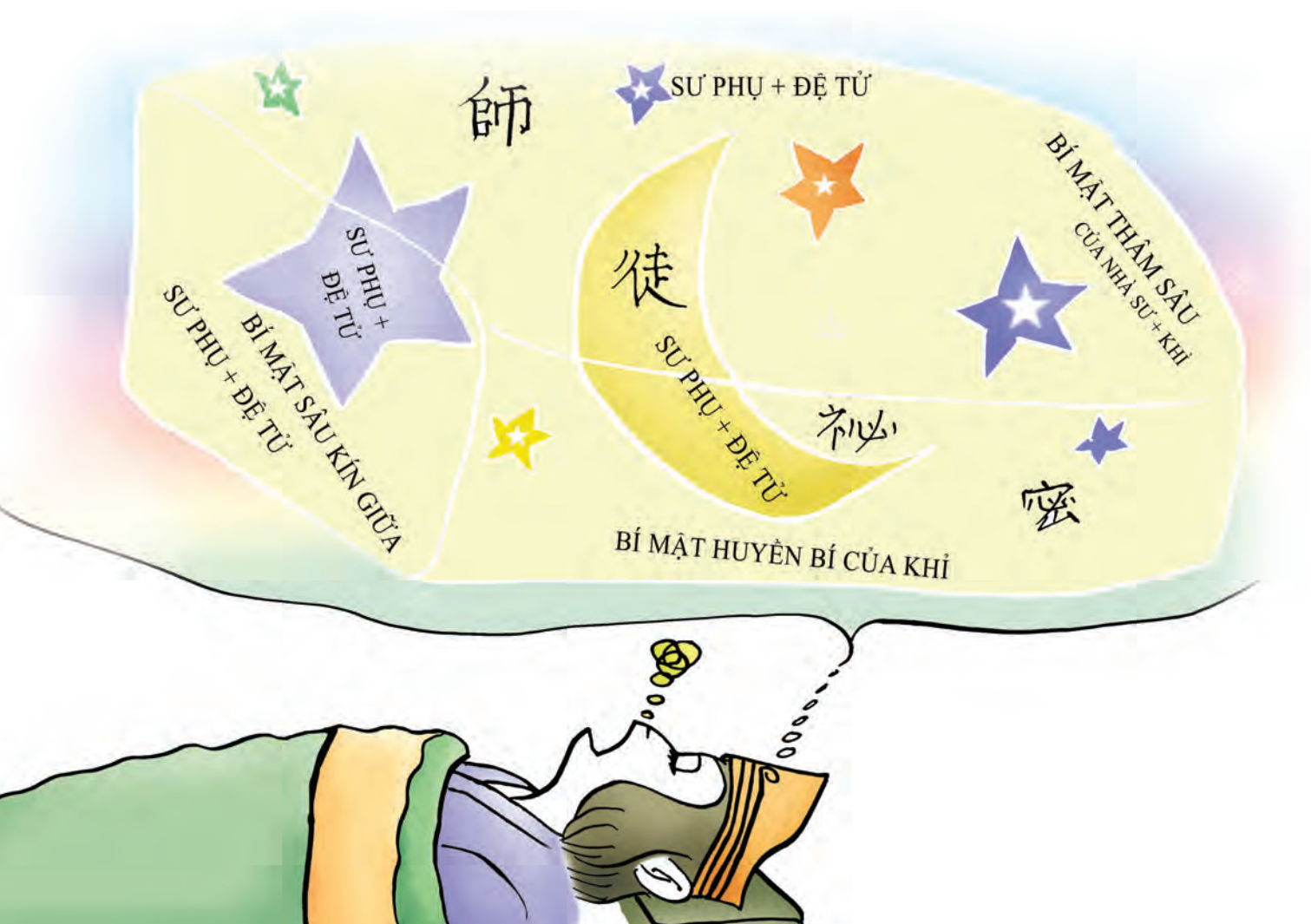

*Bình minh, người ngắm mặt trời
Đêm về thưởng nguyệt ngời ngời muôn sao.
Chỉ mình con chẳng thiết nào:
Tâm tư luôn quán âm hao của Thầy!*

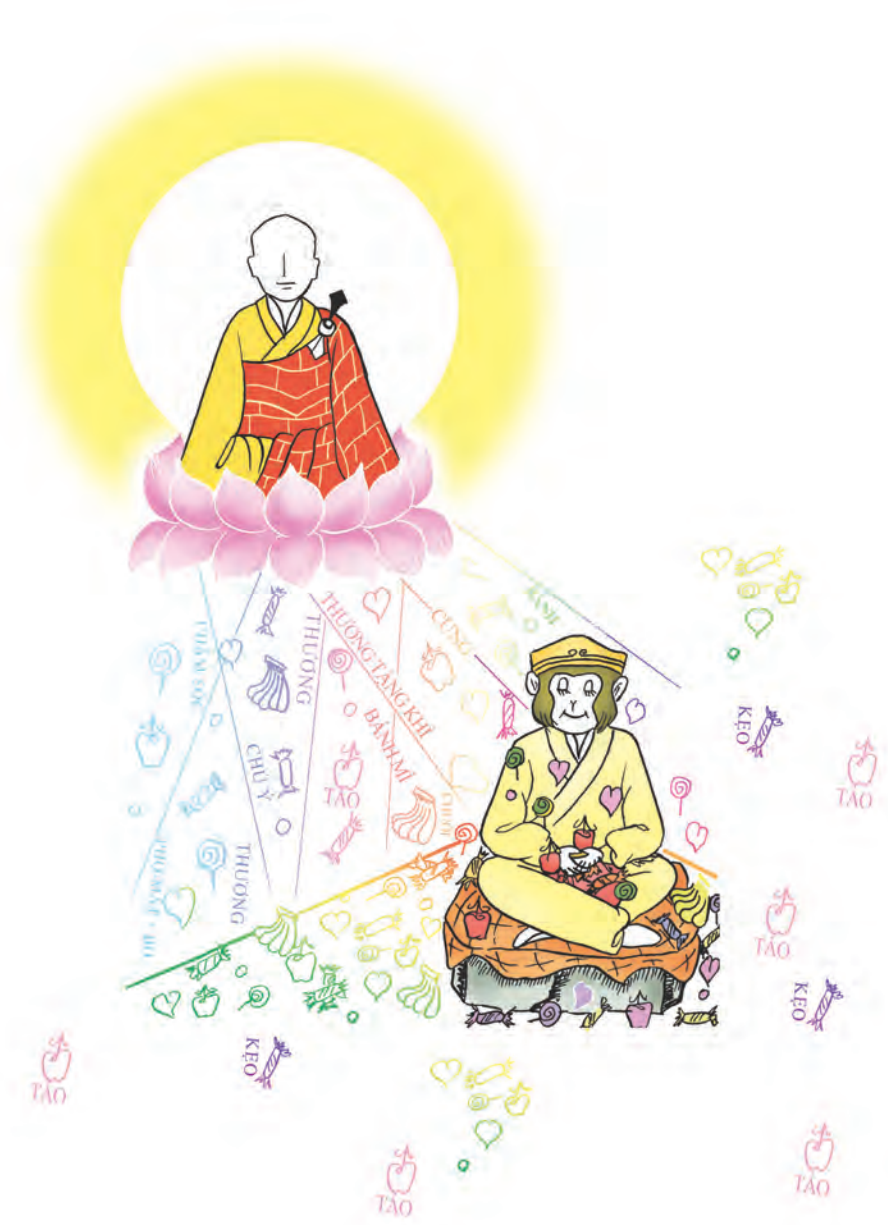
*Nếu người tình bỏ tôi mà đi
Chắc hẳn tôi sẽ ngất ngư đau khổ!
Nếu con cái ly khai gia đình
Tôi sẽ khóc ngày khóc đêm.
Nếu tất cả loài người từ khước tôi
Nhất định tôi sẽ vô cùng thống thiết!
Nhưng nếu bị Thầy tôi bỏ bê
Tôi sẽ chết
Tức thời!*

*Những liên quan vô hình nhưng sâu đậm của thầy trò,
Con không thể nào kể cho kẻ phàm phu nghe được.
Thế nên con niêm phong vào trong gói biếc,
Cẩn trang đầy trong thế giới mộng hoa!*

Tôi xuất gia theo Thầy và tăng chúng
Học tập cuộc sống thanh bần, phụng sự và hi sinh.
Nào tôi có ngờ đâu,
Thầy đòi hỏi vô cùng cao giá:
Thầy đòi hỏi sự hi sinh của "bản ngã"!

Từ muôn dặm xa xôi con có thể thấy hóa thân Ngài
Và cảm nhận tình Sư Phụ bao la trời bể!
Ồi mình ăn bất khả tư nghĩ.
Mà không! Ngài là cần khôn,
Là tất cả!

*Nếu người thế gian biết thương quý Thầy
Cuộc đời sẽ giảm nhiều đau khổ.
Nhưng con vừa khám phá ra một điều rất lạ:
Người thế gian ưa thích sự đau khổ hơn Thầy!*

Tôi là kẻ điên rồ!
Vì tôi yêu những giọt lệ nhớ Thầy hơn là ngọc ngà của thế tục!
Thầy ơi Thầy!
Con ... Con chẳng biết vì sao!

*Người thế thường dễ dàng nói ngoa
Và tôi cũng có lần muốn noi gương họ.
Nhưng chỉ có một điều rất khó:
Cứ khai khẩu là chân lý tự động tuôn ra!*

Tiên Tri Mô-ha-mét

*Cho đến trăng sao, nhiều đêm chúng cùng rủ nhau đi ngủ.
Nhưng hèn con thức tỉnh luôn luôn!
Vì bây giờ Thầy đã khai nguồn
“Quang Thủy”!
Nên hai ta khó bề ngơi nghỉ
Nước suối sông phải chảy về bể
Mới yên vui!*

* “Quang Thủy” : hào quang bất tận, róc rãc như nước.

Mặt trời mặt trăng xuất hiện định kỳ
Bốn mùa xoay vần đúng lúc;
Thời tiết cứ theo đó đổi thay.
Nhưng sự khát vọng khai ngộ bờ đề
Dường như không hạn định.

Kính lạy Thầy: Đức Tối Cao
Mười phương Phật
Ba đời Thánh Hiền, Bồ Tát.

Cha lành của vạn hữu sanh linh.

Con hy vọng một ngày rất gần sẽ trở về cố quán
Để người cùng tử lưu lạc giang hồ sẽ được hoan tâm
Trong tình thương vô bờ của phụ mẫu thân yêu.

Còn hiện tại thì sông biển vẫn mênh mông:
Ngày thì dài vô cùng
Và đêm thì như bất tận!

Thanh Hải Vô Thượng Sư lúc còn tại gia
Hành hương tại Thái Lan, đầu thập niên 1980

*Cầu cho những kẻ mụ nhục con được vô cùng hân hoan
Và sẽ mau khai ngộ.
Cùng được hưởng nguồn ân điển bao la
Bằng ánh sáng như trăm nghìn mặt trời phát ra
Từ một sợi tóc của Người -
Ôi Sư Phụ linh thiêng!*

Khi Thầy đoái nhìn vào biển cả
Muôn vạn hải ngư sẽ hóa thành rồng
Ồi đáng cao tột vô song
Vạn năng Sư Phụ!
Chúng sẽ bay lên không
Và mưa xuống cam lồ.
Làm tươi tốt phước điền của hàng sa thiện nam tín nữ.
Tim họ sẽ đơm đầy hoa nhân đức, kết quả thánh hiền.
Và chúng sinh từ đó viên hằng nguồn an lạc.
Cho đến ngày hoàn toàn giải thoát.
Lành thay!

*Thần lực Ngài có thể chỉ thạch thành kim
Biến ác quỷ thành từ bi Bồ Tát!
Kính lạy Ngài!
Xin biến hồn con thành chính hồn Người.
Amen!*

Thầy tưới nước cam lồ lên mọi loài không phân biệt:
Dù là kẻ tốt lành hay xấu xa, thanh cao hay hạ liệt.
Đến những kẻ thành tâm và những kẻ bội ân.
Thầy ơi! Con không thể ngưng ca ngợi
Công đức từ ái vô lượng!
Con ôm ấp tình thương vô giá của Thầy.
Đêm đêm làm gối chăn.

*Những ngày bên Ấn Độ
Là những ngày êm đềm, an ổn nhất!
Thầy ơi!
Hãy ban thêm cho con phúc đức:
Được sống lại những phút giây này.*

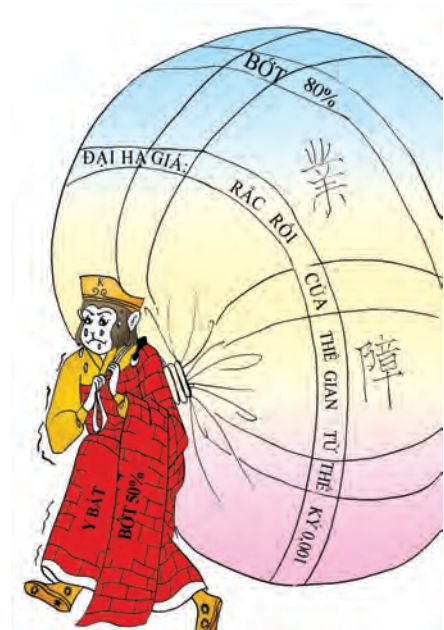
Adi Shankara

*Con chẳng mong đạt tới quả vị gì
Và cũng chẳng cầu làm sư tổ.
Để làm chi!*

*Chỉ có trách nhiệm oằn vai
Và không có thời giờ gần bên Thầy
Hầu hạ.*

*Nhưng Thầy ơi!
Những gì con phải làm, con sẽ làm tất cả.
Chỉ để đáp đền muôn một ân sâu.*

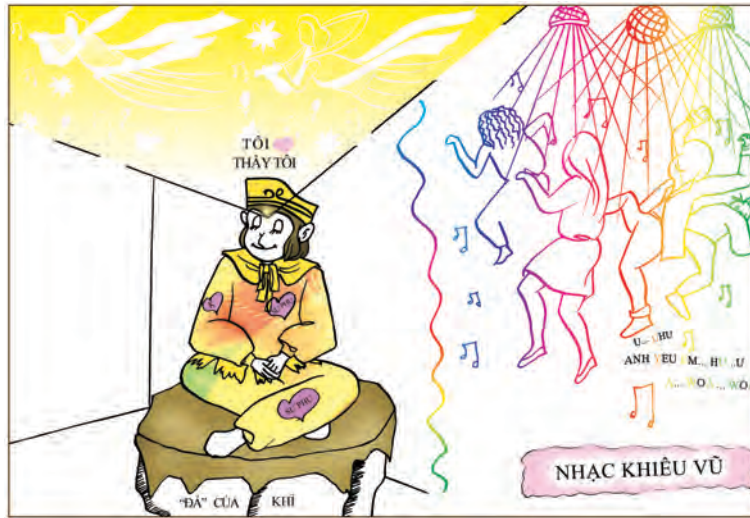
*Khi con nghĩ đến Sư Phụ
Tu tướng biến thành thơ.
Thầy ơi Thầy!
Đó là vì Pháp Âm mỹ miều của Ngài
Luôn rung động trong từng hơi thở.*

*Nếu thế gian thiếu tình thương của Ngài
Dù cho mùa xuân sang, chim én kia cũng không hay biết.
Ôi! Sư Phụ, Ngọc Như Ý của chúng sinh!
Lúc Thầy xuất hiện
Trần gian là vĩnh viễn mùa xuân.*

Những người tình ở cõi thế gian
Đều nghĩ rằng chỉ có họ mới hiểu thế nào là tình ái.
Trời ơi! Thật quá sai lầm!
Nếu họ biết được một mảy may
Thế nào là tình sư tử.

*Những ngày hầu bên chân Thầy học Đạo
Là những ngày quý giá nhất trong đời.
Thầy ơi!
Giờ con biết lấy gì đổi trao
Hầu được sống lại một lần những phút thần tiên ấy!*

*Người thế gian đem đến đi chơi
Khiêu vũ và nghe nhạc.
Chỉ mình tôi ngồi trong khoảnh khắc
Quán tị quang và tị âm.
(Quán tị tâm)*

*Từ khi con biết Ngài,
Không gì trên thế gian có thể rủ rê con được nữa.
Sì Phụ ơi!
Xin thương tưởng bảo bọc con hoài - Amen!*

Họa phẩm “Rực Rỡ Bên Đồi”
Sáng tác của Thanh Hải Vô Thượng Sư

*Những người tình ở cõi thế gian
Đều nghĩ rằng chỉ họ hiểu thế nào là vì yêu mà khổ!
Trời ơi! Thật quá sai lầm!
Nếu như họ biết được kẻ này từng thất tâm
Trong lúc chờ đợi hóa thân Sư Phụ!*

Tôi đã thề không bao giờ đặt bút viết một lời nào ca ngợi Thầy tôi nữa.
Vì tôi quá thẹn thùng!
Những từ ngữ tầm thường
Sao tôi có thể dùng
Để nói về Thầy, hiện linh siêu việt!

Khi Thầy hiện ra
Mặt trời bỗng như không còn ánh sáng!
Hóa thân Ngài
Rực rỡ như muôn vạn vì sao và vô số ngàn-hà.
Ngài! Lòng lẫy, vinh hoa!
Linh hồn này tôi tâm bỗng dưng sáng-lạng.
Sự quang vinh cùng-tột của Ngài
Không bút mực nào mà tán-thán!
Từ đây con khó lòng sùng bái tượng đá vô tri!
Kính điên, họa tranh cũng chẳng ích gì.
Thế gian vô phương so sánh.
Ôi tim con lâu rồi khát vọng
Hôm này bùng hoa đàng!
Trong cảnh giới siêu nhiên khoáng lạc tuyết ngàn,
Tất cả trần thế âu lo,
Cùng nào phiền
Tiêu tán!

*Người ta thường bảo rằng:
Những bậc chân tu ngồi kiết già nhiều năm
Đắc Đạo.
Dưới bóng cây râm.
Trong rừng hoang vắng.
Trong dãy Hi mã Lạp Sơn.
Hoặc giữa sa mạc cô đơn,
Hay trong hang sâu không người lai vắng.
Nhưng riêng ta "thú nhận":
Ta giác ngộ giữa một giấc ngủ say.
Trong chiếc lều cao su đơn giản.
Giữa một nơi du lịch ồn ào!*

Ngày xưa,
Có một người khát khao hòa bình du hành khắp cùng
càn khôn vũ trụ, mong tìm ra thật sự an vui.
Người ấy đi qua khắp các mặt trời,
Đi qua khắp các mặt trăng cùng muôn ngàn lục địa.
Sau cùng người ấy khám phá ra:
Sự yên vui lúc nào cũng ẩn tàng trong tâm thức.
Người ấy khởi sự hưởng thụ "thiên đàng"
Cực Lạc!
Nhưng một hôm, người bỗng nhìn xuống nhân gian:
Thấy muôn vạn chúng sinh đang ngập lặn trong tối tăm
Vì họ tìm hạnh phúc bên ngoài chính họ.
Như người ấy ngày xưa, lúc chưa khai ngộ.
Lúc còn đắm chìm trong ma chướng u mê.

Bấy giờ lệ người rơi xuống,
Một giọt, hai giọt rồi nhiều như mưa...
Chẳng bao lâu, bầu trời nạm đầy những hạt ngọc long lanh
Mà người thế gian gọi là tinh tú.

Những tinh tú này ban ngày e-thẹn không ra
Ban đêm thao thức
Chúng soi đường cho những kẻ khát vọng hòa bình hậu lai
Trong cuộc lữ hành tìm hạnh phúc lâu dài
Và là những biểu tượng đời đời của một thánh nhân vĩ đại.

Giông Lệ Âm Thâm

TÁC GIẢ

Thanh Hải Vô Thượng Sư

TRÌNH BÀY

Ban Kinh Sách Hội Quốc Tế Thanh Hải Vô Thượng Sư
Diệp Quốc Bình

NHÀ XUẤT BẢN

The Supreme Master Ching Hai
International Association Publishing Co., Ltd.
No. 236 Sung Shan Road, Hsin Yi District
Taipei, R.O.C.
886-2-87873935
smchbooks@GodsDirectContact.org

ISBN

ISBN-13 : 978-986-82635-4-3

ISBN-10 : 986-82635-4-9

ẤN BẢN THỨ NHẤT

Tháng 2 năm 1988

ẤN BẢN THỨ NHÌ

Tháng 4 năm 1994

ẤN BẢN THỨ BA

Tháng 10 năm 2006

Thanh Hải Vô Thượng Sư © 1988 ~ 2006

Tác Giả giữ bản quyền

Thanh Hải Vô Thượng Sư bắt đầu làm thơ từ năm lên bảy tuổi. Thơ của Ngài thật súc tích, thanh tao, phản ánh tâm tư về cuộc sống, tình người, tình Đạo, nhưng cũng có những bài thật dí dỏm, đầy ẩn tượng, khiến độc giả càng đọc càng thêm thú vị. Tập thơ đầu tay của Ngài xuất bản lúc Ngài còn trong tuổi học sinh, được thủ tướng đương thời là Trần Văn Hương khen thưởng và ưu ái trao tặng một tập thơ của ông. Thi phẩm của Thanh Hải Vô Thượng Sư đã được các nhạc sĩ tài danh trên thế giới phổ nhạc, cũng như được ấn hành bằng nhiều ngôn ngữ khác nhau.

Thi tập Giòng Lệ Âm Thầm gồm những bài thơ được sáng tác trong thời gian Thanh Hải Vô Thượng Sư trên đường tầm Sư học Đạo. Ước mong quý vị và các bạn đang mưu cầu Chân Lý sẽ tìm được niềm khích lệ bất khả tư nghì qua những giòng thơ của Ngài.

Thanh Hải Vô Thượng Sư giảng dạy Pháp Môn Quán Âm, giúp những người thành tâm tu học trên khắp thế giới được tức khắc khai ngộ và một đời giải thoát.

